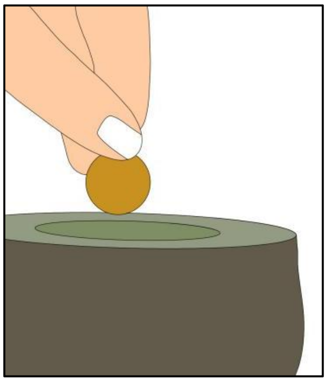

Το Χριστιανικό Έθιμο της Ελεημοσύνης

Ελεημοσύνη - ρούχα, τρόφιμα ή χρήματα που δίνονται σε φτωχούς ανθρώπους

Ευαγγέλια

Προσέχετε να μην κάνετε τις ελεημοσύνες σας μπροστά στους ανθρώπους, για να σας βλέπουν αυτοί· αλλιώς δεν έχετε μισθό από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανούς. Όταν, λοιπόν, κάνετε τις ελεημοσύνες σας, μη σαλπίζετε μπροστά σας, όπως κάνουν οι υποκριτές στις συναγωγές και στους δρόμους, για να δοξαστούν από τους ανθρώπους. Αληθώς σας λέω, αυτοί έχουν τον μισθό τους. Όταν όμως κάνετε ελεημοσύνες, ας μην γνωρίζει η αριστερή σας χειρ τι κάνει η δεξιά σας· για να είναι η ελεημοσύνη σας κρυφά· και ο Πατέρας σας που βλέπει κρυφά, αυτός θα σας ανταμείψει φανερά. Ματθαίος 6:1-4

Και ο Ιησούς αποκρινόμενος είπε: Κάποιος άνθρωπος κατέβαινε από τα Ιεροσόλυμα στην Ιεριχώ και έπεσε σε ληστές, οι οποίοι τον έγδυσαν από τα ιμάτιά του και τον τραυμάτισαν, και έφυγαν, αφήνοντάς τον ημιθανή. Και κατά τύχη κατέβηκε ένας ιερέας από εκείνη την οδό· και όταν τον είδε, πέρασε από την άλλη πλευρά. Και ένας Λευίτης, όταν ήταν στον τόπο, ήρθε και τον κοίταξε, και πέρασε από την άλλη πλευρά. Αλλά ένας Σαμαρείτης, καθώς πορευόταν, ήρθε εκεί που ήταν· και όταν τον είδε, τον σπλαχνίστηκε· και πήγε κοντά του, έδεσε τις πληγές του, ρίχνοντάς τον λάδι και κρασί, και έβαλε τον πάνω στο κτήνος του, και τον έφερε σε ένα πανδοχείο, και τον φρόντισε. Και την επόμενη μέρα, όταν έφυγε, έβγαλε δύο δηνάρια, τα έδωσε στον οικοδεσπότη, και του είπε: Φρόντισέ τον· και ό,τι κι αν ξοδέψεις περισσότερο, όταν επιστρέψω, θα σου το αποδώσω. Ποιος, λοιπόν, από αυτούς τους τρεις νομίζεις ότι ήταν πλησίον εκείνου που έπεσε στους ληστές; Και είπε: Αυτός που έδειξε έλεος σε αυτόν. Τότε ο Ιησούς του είπε: « Πήγαινε, και εσύ κάνε το ίδιο». Λουκάς 10:30-37

Δώστε όμως ελεημοσύνη από τα υπάρχοντά σας, και ιδού, όλα είναι καθαρά σε εσάς. Λουκάς 11:41

Πουλήστε τα υπάρχοντά σας και δώστε ελεημοσύνη· ετοιμάστε για τον εαυτό σας σακιά που δεν παλαιώνουν, θησαυρό στους ουρανούς που δεν λείπει, όπου κλέφτης δεν πλησιάζει, ούτε σκόρος φθείρει· επειδή, όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί θα είναι και η καρδιά σας. Λουκάς 12:33-34

Πράξεις

Ο Πέτρος και ο Ιωάννης ανέβαιναν μαζί στον ναό κατά την ώρα της προσευχής, που ήταν η ένατη ώρα. Και κάποιος άνθρωπος κουτσός από την κοιλιά της μητέρας του μεταφέρονταν, τον οποίο

έβαζαν καθημερινά στην πύλη του ναού, την καλούμενη Ωραία, για να ζητήσει ελεημοσύνη από εκείνους που έμπαιναν στον ναό. Βλέποντας τον Πέτρο και τον Ιωάννη να μπαίνουν στον ναό, ζήτησε ελεημοσύνη. Και ο Πέτρος, κοιτάζοντάς τον μαζί με τον Ιωάννη, είπε: «Κοίταξέ μας». Και τους πρόσεχε, περιμένοντας να λάβει κάτι από αυτούς. Τότε ο Πέτρος είπε: «Ασήμι και χρυσάφι δεν έχω, αλλά αυτό που έχω σου δίνω: Στο όνομα του Ιησού Χριστού του Ναζωραίο, σήκω και περπάτα». Και έπιασε αυτόν από το δεξί χέρι και τον σήκωσε. Και αμέσως οι πόδες του και οι αστράγαλοι του ενδυναμώθηκαν. Και πηδώντας στάθηκε και περπάτησε, και μπήκε μαζί τους στον ναό, περπατώντας και πηδώντας και δοξάζοντας τον Θεό. Πράξεις 3:1-8

Και το πλήθος των πιστών ήταν μιας καρδίας και μιας ψυχής· κανένας δεν έλεγε ότι κάτι από τα υπάρχοντά του ήταν δικό του· αλλά τα είχαν όλα κοινά. Και με μεγάλη δύναμη έδιναν οι απόστολοι μαρτυρία για την ανάσταση του Κυρίου Ιησού· και μεγάλη χάρη ήταν πάνω σε όλους αυτούς· και δεν υπήρχε κανένας ανάμεσά τους που να είχε έλλειψη· επειδή, όσοι είχαν αγρούς ή σπίτια τα πουλούσαν, και έφερναν τα αντίτιμα των πωληθέντων, και τα έβαζαν στα πόδια των αποστόλων· και μοίραζαν σε κάθε έναν ανάλογα με την ανάγκη του. Και ο Ιωσής, που από τους αποστόλους επονομαζόταν Βαρνάβας, (που ερμηνεύεται: «Υιός της παρηγοριάς»,) Λευίτης, από την Κύπρο, είχε γη, την πούλησε, και έφερε το χρήμα, και το έβαλε στα πόδια των αποστόλων. Πράξεις 4:32-37

Στην Ιόππη υπήρχε κάποια μαθήτρια, που ονομαζόταν Ταβιθά, η οποία ερμηνευτικά ονομάζεται Δορκάς. Αυτή η γυναίκα ήταν γεμάτη καλά έργα και ελεημοσύνες, τις οποίες έκανε. Πράξεις 9:36

Στην Καισάρεια υπήρχε κάποιος άνθρωπος, ονομαζόμενος Κορνήλιος, εκατόνταρχος από το τάγμα που ονομαζόταν Ιταλικό. Άνδρας ευσεβής και φοβούμενος τον Θεό με όλο το σπίτι του, που έδινε πολλές ελεημοσύνες στον λαό και προσευχόταν στον Θεό αδιάκοπα. Είδε σε όραμα φανερά, περίπου την ένατη ώρα της ημέρας, έναν άγγελο του Θεού να μπαίνει προς αυτόν και να του λέει: Κορνήλιε. Και κοιτάζοντάς τον, φοβήθηκε και είπε: Τι είναι, Κύριε; Και του είπε: Οι προσευχές σου και οι ελεημοσύνες σου ανεβαίνουν σε υπόμνηση ενώπιον του Θεού. Πράξεις 10:1-4

Και ο Κορνήλιος είπε: Πριν από τέσσερις ημέρες νήστευα μέχρι αυτή την ώρα· και την ένατη ώρα προσευχόμουν στο σπίτι μου· και ξάφνου, ένας άνθρωπος στάθηκε μπροστά μου με λαμπερά ενδύματα, και είπε: Κορνήλιε, η προσευχή σου εισακούστηκε, και οι ελεημοσύνες σου μνημονεύτηκαν ενώπιον του Θεού. Πράξεις 10:30-31

Σας έχω δείξει όλα τα πράγματα, ότι έτσι κοπιάζοντας πρέπει να βοηθάτε τους ασθενείς, και να θυμάστε τα λόγια του Κυρίου Ιησού, ότι είπε: Μακάριο είναι να δίνει κανείς παρά να λαμβάνει. Πράξεις 20:35

Και εν τω αυτώ ασκούμαι, να έχω πάντοτε συνείδηση αμόλυντο ενώπιον του Θεού και απέναντι των ανθρώπων. Μετά δε πολλά έτη ήλθα να προσφέρω ελεημοσύνες στο έθνος μου και προσφορές. Πράξεις 24:16-17

Αυτός που έκλεβε ας μην κλέβει πλέον· αλλά μάλλον ας κοπιάζει, εργαζόμενος με τα χέρια του το καλό, για να έχει να δίνει σε αυτόν που έχει ανάγκη. Εφεσίους 4:28

Απόκρυφα

Εγώ ο Τωβίτ περπάτησα όλες τις ημέρες της ζωής μου στους δρόμους της αλήθειας και της δικαιοσύνης, και έκανα πολλές ελεημοσύνες στους αδελφούς μου και στο έθνος μου, που ήρθαν μαζί μου στη Νινευή, στη γη των Ασσυρίων. Τωβίτ 1:3

Και εν τη εποχή του Ενεμεσάρ έδωσα πολλές ελεημοσύνες στους αδελφούς μου, και έδωσα το ψωμί μου στους πεινασμένους, και τα ρούχα μου στους γυμνούς· και αν έβλεπα κάποιον από το έθνος μου νεκρό ή πεσμένο γύρω από τα τείχη της Νινευή, τον έθαβα. Τωβίτ 1:16-17

Δώσε ελεημοσύνη από την περιουσία σου· και όταν δίνεις ελεημοσύνη, ας μην ζηλεύει το μάτι σου, ούτε να αποστρέφεις το πρόσωπό σου από κανέναν φτωχό, και το πρόσωπο του Θεού δεν θα αποστραφεί από εσένα. Αν έχεις αφθονία, δώσε ελεημοσύνη ανάλογα· αν έχεις μόνο λίγα, μη φοβάσαι να δώσεις ανάλογα με αυτό το λίγο· επειδή, θησαυρίζεις για τον εαυτό σου έναν καλό θησαυρό για την ημέρα της ανάγκης. Επειδή, η ελεημοσύνη ελευθερώνει από τον θάνατο, και δεν αφήνει να μπει στο σκοτάδι. Διότι η ελεημοσύνη είναι ένα καλό δώρο σε όλους όσους τη δίνουν ενώπιον του Υψίστου. Τωβίτ 4:7-11

Δος από του άρτου σου εις τους πεινασμένους, και από των ιματίων σου εις τους γυμνούς· και κατά την αφθονίαν σου δώσε ελεημοσύνην· και μη ζηλεύη το μάτι σου, όταν δίνεις ελεημοσύνην. Τωβίτ 4:16

Καλή είναι η προσευχή με νηστεία και ελεημοσύνη και δικαιοσύνη. Καλύτερο το λίγο με δικαιοσύνη παρά το πολύ με αδικία. Καλύτερο είναι να δίνεις ελεημοσύνη παρά να θησαυρίζεις χρυσάφι. Διότι η ελεημοσύνη ελευθερώνει από θάνατο και καθαρίζει κάθε αμαρτία. Όσοι κάνουν ελεημοσύνη και δικαιοσύνη θα γεμίσουν ζωή. Τωβίτ 12:8-9

Έτσι ο Τωβίτ σταμάτησε να δοξάζει τον Θεό. Ήταν πενήντα οκτώ ετών όταν έχασε την όρασή του, η οποία επανήλθε σε αυτόν μετά από οκτώ χρόνια. Και έδινε ελεημοσύνη, και αύξανε ο φόβος του Κυρίου του Θεού, και τον δοξολογούσε. Τωβίτ 14:1-2

Και θάψε με αξιοπρεπώς, και τη μητέρα σου μαζί μου· αλλά μην μείνεις άλλο στη Νινευή. Θυμήσου, γιε μου, πώς ο Άμαν χειρίστηκε τον Αχίαχαρο που τον ανέθρεψε, πώς από το φως τον έφερε στο σκοτάδι, και πώς τον αντάμειψε ξανά. Κι όμως ο Αχίαχαρος σώθηκε, αλλά ο άλλος πήρε την ανταμοιβή του· επειδή κατέβηκε στο σκοτάδι. Ο Μανασσής έδωσε ελεημοσύνη και διέφυγε από τις παγίδες του θανάτου που του είχαν στήσει· αλλά ο Άμαν έπεσε στην παγίδα και χάθηκε. Τώρα λοιπόν, γιε μου, σκέψου τι κάνει η ελεημοσύνη, και πώς ελευθερώνει η δικαιοσύνη. Αφού είπε αυτά τα πράγματα, εξέπνευσε στο κρεβάτι, σε ηλικία εκατόν οκτώ πενήντα ετών· και τον έθαψε με τιμές. Τωβίτ 14:10-11

Το νερό θα σβήσει μια φλεγόμενη φωτιά· και η ελεημοσύνη κάνει εξιλέωση για τις αμαρτίες. Σειράχ 3:30

Μη λιποψυχείς όταν προσεύχεσαι, και μη παραμελείς να δίνεις ελεημοσύνη. Σειράχ 7:10

Δεν μπορεί να ωφεληθεί κανένας από αυτόν που ασχολείται διαρκώς με το κακό, ούτε από αυτόν που δεν δίνει ελεημοσύνη. Σειράχ 12:3

Η ελεημοσύνη του ανθρώπου είναι σαν σφραγίδα μαζί του, και θα φυλάξει τα καλά έργα του ανθρώπου σαν κόρη οφθαλμού, και θα δώσει μετάνοια στους γιους και στις θυγατέρες του. Σειράχ 17:22

Φύλαξε ελεημοσύνη στις αποθήκες σου, και θα σε ελευθερώσει από κάθε θλίψη. Σειράχ 29:12

Αυτός που αγαπάει το χρυσάφι δεν θα δικαιωθεί, και αυτός που ακολουθεί τη διαφθορά θα έχει χορτάσει από αυτό. Το χρυσάφι υπήρξε η καταστροφή πολλών, και η καταστροφή τους ήταν παρούσα. Είναι σκάνδαλο για εκείνους που θυσιάζουν σε αυτό, και κάθε ανόητος θα πιαστεί μαζί του. Μακάριος ο πλούσιος που βρέθηκε άμωμος, και δεν ακολούθησε το χρυσάφι. Ποιος είναι αυτός; Και θα τον ονομάσουμε μακάριο· επειδή, θαυμαστά πράγματα έκανε ανάμεσα στον λαό του. Ποιος δοκιμάστηκε με αυτόν τον τρόπο, και βρέθηκε τέλειος; Τότε ας καυχηθεί. Ποιος θα μπορούσε να σκανδαλίσει, και δεν σκανδαλίστηκε; Ή να κάνει κακό, και δεν το έκανε; Τα αγαθά του θα εδραιωθούν, και η εκκλησία θα διακηρύξει τις ελεημοσύνες του. Σειράχ 31:5-11

Όποιος ανταποδίδει καλό δώρο προσφέρει λεπτό αλεύρι· και όποιος δίνει ελεημοσύνη θυσιάζει αίνο. Σειράχ 35:2

Αδελφοί και βοήθεια είναι ενάντια σε καιρό θλίψης· η ελεημοσύνη όμως θα ελευθερώσει περισσότερα από τα δύο. Σειράχ 40:24

Χαμένα Βιβλία της Βίβλου

Η ευλογημένη και αεί ένδοξη Παρθένος Μαρία, καταγόμενη από το βασιλικό γένος και την οικογένεια του Δαβίδ, γεννήθηκε στην πόλη Ναζαρέτ και ανατράφηκε στην Ιερουσαλήμ, στον ναό του Κυρίου. Το όνομα του πατέρα της ήταν Ιωακείμ και της μητέρας της Άννα. Η οικογένεια του πατέρα της ήταν από τη Γαλιλαία και την πόλη Ναζαρέτ. Η οικογένεια της μητέρας της ήταν από τη Βηθλεέμ. Η ζωή τους ήταν απλή και σωστή ενώπιον του Κυρίου, ευσεβής και άψογος ενώπιον των ανθρώπων. Διότι μοίρασαν όλη την περιουσία τους σε τρία μέρη: Το ένα από τα οποία αφιέρωσαν στον ναό και στους λειτουργούς του ναού, το άλλο μοίρασαν σε ξένους και σε άτομα που βρίσκονταν σε φτωχές συνθήκες και το τρίτο το κράτησαν για τον εαυτό τους και για τις ανάγκες της οικογένειάς τους. Το Ευαγγέλιο της Γέννησης της Μαρίας 1:1-4

Μη φοβάσαι, Ιωακείμ, ούτε να ταραχθείς στη θέα μου, γιατί είμαι άγγελος Κυρίου που στάλθηκε από αυτόν σε σένα, για να σε αναγγείλω ότι οι προσευχές σου εισακούονται και οι ελεημοσύνες σου ανεβαίνουν ενώπιον του Θεού. Το Ευαγγέλιο της Γέννησης της Μαρίας 2:3

Αργότερα, ο άγγελος εμφανίστηκε στην Άννα, τη σύζυγό του, λέγοντας: «Μη φοβάσαι, ούτε να νομίζεις ότι αυτό που βλέπεις είναι πνεύμα. Διότι εγώ είμαι ο άγγελος που πρόσφερα τις προσευχές και τις ελεημοσύνες σου ενώπιον του Θεού, και τώρα στάλθηκα σε εσένα, για να σε αναγγείλω ότι θα γεννηθεί σε σένα μια κόρη, η οποία θα ονομαστεί Μαρία, και θα είναι ευλογημένη από όλες τις γυναίκες». Το Ευαγγέλιο της Γέννησης της Μαρίας 3:1-2

Το Τρίτο Βιβλίο του Ποιμένα του Ερμά 2:1-13 (Παρομοιώσεις)
1 Καθώς περπατούσα στο χωράφι και παρατηρούσα τη φτελιά και το αμπέλι, και συλλογιζόμουν τους καρπούς τους, ένας άγγελος εμφανίστηκε σε μένα και μου είπε: Τι σκέφτεσαι τόσο καιρό μέσα σου;
2 Και του είπα: Κύριε, σκέφτομαι αυτό το αμπέλι και αυτή τη φτελιά, επειδή οι καρποί τους είναι ωραίοι. Και μου είπε: Αυτά τα δύο δέντρα είναι υπόδειγμα για τους δούλους του Θεού.
3 Και του είπα: Κύριε, θα ήθελα να μάθω σε τι συνίσταται το σχήμα αυτών των δέντρων που αναφέρεις. Άκουσε, λέει· βλέπεις αυτό το κλήμα και αυτή τη φτελιά; Κύριε, είπα, τα βλέπω·
4 «Αυτό το αμπέλι», λέει, «είναι καρποφόρο, αλλά η φτελιά είναι δέντρο άκαρπο. Ωστόσο, αυτό το αμπέλι, αν δεν ήταν τοποθετημένο σε αυτή τη φτελιά και στηριγμένο σε αυτήν, δεν θα έδινε πολύ καρπό· αλλά, ξαπλωμένο στο έδαφος, θα έδινε μόνο κακούς καρπούς, επειδή δεν κρέμεται στη φτελιά· ενώ, στηριγμένο στη φτελιά, καρποφορεί και για τον εαυτό του και για αυτό.
5 Δείτε, λοιπόν, πώς η φτελιά δεν δίνει λιγότερο, αλλά μάλλον περισσότερο καρπό από το αμπέλι. Πώς, κύριε, είπα, κάνει περισσότερο καρπό από το αμπέλι; Επειδή, είπε, το αμπέλι που στηρίζεται πάνω στη φτελιά δίνει και πολύ και καλό καρπό· ενώ, αν βρισκόταν στο έδαφος, θα έκανε μόνο λίγο, και αυτό πολύ άσχημα.
6 Αυτή η παρομοίωση, λοιπόν, παρουσιάζεται στους δούλους του Θεού· και αντιπροσωπεύει τον πλούσιο και τον φτωχό. Απάντησα: Κύριε, φανέρωσέ μου αυτό. Άκουσε, είπε· ο πλούσιος έχει πλούτο· όμως, προς τον Κύριο είναι φτωχός· επειδή, ασχολείται με τον πλούτο του και προσεύχεται λίγο στον Κύριο· και οι προσευχές που κάνει είναι νωχελικές και χωρίς βία.
7 Όταν, λοιπόν, ο πλούσιος προσφέρει στους φτωχούς αυτά που χρειάζεται, ο φτωχός προσεύχεται στον Κύριο για τον πλούσιο· και ο Θεός δίνει στον πλούσιο όλα τα αγαθά, επειδή ο φτωχός είναι πλούσιος στην προσευχή· και τα αιτήματά του έχουν μεγάλη δύναμη ενώπιον του Κυρίου.
8 Τότε ο πλούσιος προσφέρει τα πάντα στους φτωχούς, επειδή αντιλαμβάνεται ότι ο Κύριος τον εισακούει· και με μεγαλύτερη προθυμία και χωρίς δισταγμό του παρέχει ό,τι χρειάζεται, και φροντίζει να μην του λείψει τίποτα.
9 Και ο φτωχός ευχαριστεί τον Κύριο για τους πλούσιους, επειδή και οι δύο κάνουν το έργο τους από τον Κύριο.
10 Επομένως, στους ανθρώπους, η φτελιά δεν θεωρείται ότι δίνει καρπό· και δεν γνωρίζουν ούτε καταλαβαίνουν ότι, όταν προστίθεται στην άμπελο, η άμπελος αποφέρει διπλή αύξηση, τόσο για τον εαυτό της όσο και για τη φτελιά.
11 Έτσι και οι φτωχοί που προσεύχονται στον Κύριο για τους πλούσιους, εισακούονται από αυτόν· και ο πλούτος τους αυξάνεται, επειδή διακονούν τους φτωχούς από τον πλούτο τους. Έτσι, και οι δύο γίνονται κοινωνοί των αγαθών έργων ο ένας του άλλου.
12 Όποιος, λοιπόν, τα κάνει αυτά, δεν θα εγκαταλειφθεί από τον Κύριο, αλλά θα γραφτεί στο βιβλίο της ζωής.
13 Μακάριοι όσοι είναι πλούσιοι και θεωρούν ότι έχουν πληθυνθεί· επειδή, όποιος έχει συνείδηση αυτού, θα μπορέσει να διακονήσει κάπως τους άλλους.

Ξεχασμένα Βιβλία της Εδέμ

Διαθήκη Ζαβουλών 2:1-21
1 Και τώρα, παιδιά, σας λέω να τηρείτε τις εντολές του Κυρίου και να δείχνετε έλεος στους πλησίον σας και να έχετε συμπόνια προς όλους, όχι μόνο προς τους ανθρώπους, αλλά και προς τα ζώα.
2 Διά πάντα τούτο ευλόγησεν με Κύριος· και όταν πάντες οι αδελφοί μου ήσαν άρρωστοι, εγώ εσώθην άνευ ασθενείας· διότι ο Κύριος γνωρίζει τας προθέσεις του καθενός.

3 Νά ἔχετε, λοιπόν, ἐλεημοσύνη ἐν ταις καρδίαις ὑμῖν, τέκνῳ μου, διότι ὅπως ὁ ἄνθρωπος πράττει εἰς τὸν πλησίον αὐτοῦ, οὕτως καὶ ὁ Κύριος ποιήσει εἰς αὐτόν.
4 Διότι οι γιοι των αδελφών μου αρρώσταιναν και πέθαιναν εξαιτίας του Ιωσήφ, επειδή δεν έδειξαν έλεος στις καρδιές τους· οι γιοι μου όμως διασώθηκαν χωρίς ασθένεια, όπως γνωρίζετε.
5 Και όταν ήμουν στη γη Χαναάν, κοντά στη θάλασσα, έπιασα ψάρια για τον πατέρα μου Ιακώβ· και όταν πολλοί πνίγηκαν στη θάλασσα, εγώ παρέμεινα αλώβητος.
6 Ήμουν ο πρώτος που κατασκεύασε βάρκα για να πλέει στη θάλασσα, επειδή ο Κύριος μου έδωσε σύνεση και σοφία σε αυτήν.
7 Και άφησα ένα πηδάλιο πίσω του και τέντωσα ένα πανί σε ένα άλλο όρθιο κομμάτι ξύλου στη μέση.
8 Και έπλευσα εκεί κατά μήκος των ακτών, πιάνοντας ψάρια για το σπίτι του πατέρα μου μέχρι που φτάσαμε στην Αίγυπτο.
9 Και με συμπόνια μοιράστηκα το ψάρι μου με κάθε ξένο.
10 Και αν κάποιος ήταν ξένος, ή άρρωστος, ή ηλικιωμένος, έβραζα τα ψάρια, τα ετοίμαζα καλά και τα πρόσφερα σε όλους τους ανθρώπους, ανάλογα με την ανάγκη που είχε ο καθένας, θλιμμένος μαζί τους και συμπονώντας τους.
11 Γι' αυτό και ο Κύριος με χόρτασε με αφθονία ψαριών όταν έπιανα ψάρια· επειδή, όποιος μοιράζεται με τον πλησίον του, λαμβάνει πολλαπλάσια από τον Κύριο.
12 Πέντε χρόνια έπιανα ψάρια και έδινα σε κάθε άνθρωπο που έβλεπα, και ήταν αρκετά για όλο το σπίτι του πατέρα μου.
13 Και το καλοκαίρι έπιανα ψάρια, και το χειμώνα έβοσκα πρόβατα με τους αδελφούς μου.
14 Τώρα θα σας διηγηθώ τι έκανα.
15 Είδα έναν άνθρωπο σε αγωνία από γυμνότητα τον χειμώνα, και τον σπλαχνίστηκα, και έκλεψα κρυφά ένα ιμάτιο από το σπίτι του πατέρα μου, και το έδωσα σε αυτόν που βρισκόταν σε αγωνία.
16 Εσείς, λοιπόν, παιδιά μου, από αυτά που σας χαρίζει ο Θεός, δείξτε χωρίς δισταγμό συμπόνια και έλεος σε όλους τους ανθρώπους και δώστε σε κάθε άνθρωπο που έχει καλή καρδιά.
17 Και αν δεν έχετε τα μέσα να δώσετε σε αυτόν που έχει ανάγκη, να έχετε συμπόνια γι' αυτόν με έλεος.
18 Ξέρω ότι το χέρι μου δεν βρήκε τα μέσα να δώσει σε αυτόν που είχε ανάγκη, και περπάτησα μαζί του κλαίγοντας επτά στάδια, και τα σωθικά μου τον λαχταρούσαν με συμπόνια.
19 Νά έχετε, λοιπόν, κι εσείς, τέκνα μου, σπλαχνία πρός κάθε άνθρωπο μέ έλεος, ἵνα καί ὁ Κύριος ἔλθε καί ἐλεήσει ὑμᾶς.
20 Διότι και εν ταις εσχάταις ημέραις ο Θεός θέλει αποστείλει τα ελέη αυτού επί της γης, και όπου ευρεί σπλάχνα ελέους κατοικεί εν αυτώ.
21 Διότι κατά τον βαθμόν όστις ο άνθρωπος ελεεί προς τον πλησίον αυτού, κατά τον αυτόν βαθμόν και ο Κύριος ελεεί προς αυτόν.